

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 110. szám

Ara: 50 fillér

Kedd, 1957. május 14.

Egyre szélesebben bontakozik a munkaverseny-mozgalom a szegedi üzemekben

Az idei május elseje megünneplése láttán kellett ismét nagy erkölcsi csapást elszenvedniök az ellenforradalom hírvetőinek. Azok, akik hónapokon keresztül arról papolták, hogy a magyar nép kiábrándult a szocializmusból, megtagadta bizalmát a Kádár-kormánytól, most igazán méltó feleletet kaptak a legilletéesebbtől: a magyar néptől.

Népünk nem hangzatos szavakkal, hanem országépítő tettekkel adott választ a gyalázkodóknak. Május 1. tiszteletére ország-szerte október óta először kezdődött meg a szocialista munkaverseny új kibontakozása, amelyben Szeged legöntudatosabb dolgozói vettek részt. Korábbi híradásokban már beszámoltunk olvasóinknak a Szegedi Kenderfonógyárban, valamint a Ruhagyárban megindult versenyről. Szegeden nem egyedül kezdeményezések ezek. Erről tanúskodik beszámolóink is.

A JUTAFONÓGYÁRBAN

is munkaverseny indult május 1. tiszteletére. Itt első-sorban minőségi követelmé-

nyeket állítottak a résztvevők elé. Most keresik a szocialista verseny új formáit, igyekeznek kiküszöbölni a régi bürokratikus módszereket és feltárni az új lehetőségeket.

A SZEGEDI ECSETGYÁRBAN

például a szakszervezet által május 1. tiszteletére kezdeményezett minőségi munkaverseny győztesének 14 féle ajándéktárgyat osztottak ki jutalmul. »A dolgozók önként és szívesen vettek részt a versenyben, május elsején pedig példás fegyelemben vonultak fel a Széchenyi térre.« — írja ecsetgyári levelezőnk.

A munkásosztály nagy nemzetközi ünnepével azonban nem ért véget a verseny-mozgalom, hanem egyre szélesebben bontakozik ki mind az üzemeken belül, mind pedig az egyes üzemek között. Az Újszegedi Kender- és Lenzöví Vállalatnál például május 1-ig csak néhány dolgozó volt egymással párosversenyben. Most azonban megkezdődtek az önkéntes benevezések a második negyedévre szóló versenybe, amelynek győztesei

között az egyes üzemrészeknek megfelelően 13 értékes tárgyjutalmat osztanak majd ki.

Az üzemek közötti munkaversenyt Szegeden

A KENDERFONÓGYÁR

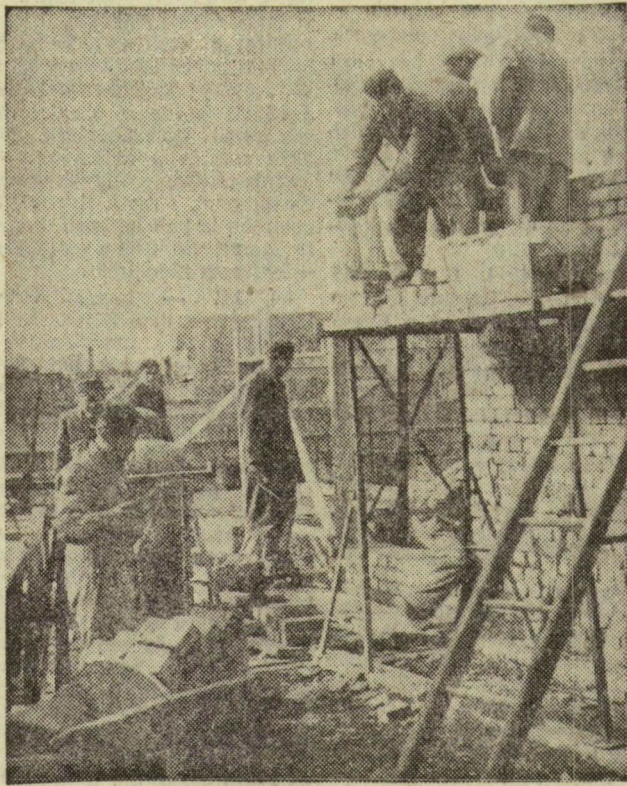
KISZ fiataljai kezdeményezték. Annakidején lapunkban is beszámoltunk arról a felhívásról, amelyet a Ruhagyár ifjúsági szalagjához intéztek, a közöttük hagyományos verseny újrafelvételére. Miután a ruhagyáriak a felhívást elfogadták, május elsejétől ismét folyik a vetélkedés a két üzem között.

Ezekben a napokban pedig

A SZEGEDI TEXTILMŰVEK

dolgozói kezdik meg a versengést a Miskolci Fonóddal és az ország több más textilipari üzemével.

Mint a vízbe dobott kő, úgy ver egyre nagyobb hullámokat dolgozóink között a megújult versenyszellem, amely kibontakoztatja népünk alkotó kezdeményezését és biztosítja önkéntes hozzájárulását a szocializmus további építéséhez.

(Siflis felvétele)

BÉKÉNK ÉS BIZTONSÁGUNK VÉDELMEBEN

A német militarizmus már két irtóztató világháborút kezdeményezett, gyilkos fegyverei és csatagépei kétszer retteglették meg a békére, biztonságra vágyó népeket. Második próbálkozása után úgy látszott, hogy sohasem heveri ki pártalan vereségét, de a világ népeinek legújabb megdöbbenésére akadtak kezek, amelyek segítettek a fasizmus talpraállításában. A nyugati imperialisták számára a második nagy világégés nem hozta meg a várt eredményt, mert a szocialista szovjetország sikeresen lépett fel a fasizmus ellen, nem vérzett el, nem semmisült meg — ellenkezőleg: győzelme révén a szocializmus világrendszeré vált. S ekkor az új történelmi szituációban Nyugat az egész világra nézve veszélyes akcióba kezdett. Amellett, hogy megkezdte támadójellegű katonai blokkjának kiépítését, a revansra vágyó fasiszta Wehrmacht nyílt újjászervezését vette pártfogásba. A volt SS-tábornokok, háborús bűnösök most ott állnak a nyugatnémet hadsereg élén, amely sem összettelében, sem céljaiban nem tagadja meg elődjét.

A szocialista tábor országainak politikai vak-ságban kellett volna élniök ahhoz, hogy észre ne vegyék az éledező fasizmus és a nyugati imperializmus tervét — s teljes érdektelenséggel kellett volna viselkedniök népeik biztonság, jövője és a világ sorsa iránt ahhoz, hogy fel ne ismerjék, mit kell tenniök.

Ma két éve, amikor a veszély a maga történelmi konkrétágában is jelentkezett, és a szocialista államok ennek a felismerésnek a jegyében egy esetleges újabb világháború borzalmaival irtóztva hozták meg azt az intézkedést, ami gátat emel az éledező és egyre szemtelenező Wehrmachtnak és bujtogatóinak: 1955. május 14-én aláírták Varsóban a barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést, s megteremtették a szocialista országok és a világbéke megvédésére hivatott közös hadsereget.

A varsói szerződés tagállamai az ENSZ alapokmánya szellemében olyan védelmi közösséget szerveztek, amely tartózkodik a nemzetközi viták fegyveres megoldásától, az erővel való fenyegetéstől, s nemcsak a szerződő felek közös és nemzeti érdekeit szolgálja, hanem az egész Európa és az egész világ békéjét, biztonságát. Hazánk számára ez a szerződés azt jelenti, hogy kis országunk nem lehet többé támadó nagyhatalmak játékszere, nem lehet leigázni és függetlenségében meggyalázni. A szerződés értelmében sem Magyarországra, sem más tagállam területére nem léphet támadó ellenség anélkül, hogy mind a nyolc szocialista állammal szemben ne találja magát.

Az október-novemberi ellenforradalmi események során az áruló Nagy Imre-kormány mégis felmondta ezt a szerződést, és meghírdette Magyarországot semlegességre. A kormány ez a lépése nem egyszerűen tévedés volt, hanem aljas merénylet. Merénylet volt egyrészt az or-

szág függetlensége, másrészt a munkáshatalom ellen, mert a szerződés felmondása és a „semlegesség” deklarálása a gyakorlatban azt eredményezte volna, hogy az addig biztonságban épülő szocialista Magyarország egyszerre könnyű és olcsó zsákmánya lett volna a háborús nyugati köröknek. De merénylet volt a szocialista tábor ellen is, mert következményeiben azt jelentette volna, hogy Európa és a szocialista államok közötti középén egy kis Wehrmacht tevénytődik. Ilyen bűnös felelőtlenséget soha nem lehet megbocsátani. Nagy Imréték tettükkel valószínűleg egy újabb világháború puszkaporos hordója mellett lengették a kanócot. S ha akkor a szilárd és józan munkás-paraszt kormány nem állt volna az ország élére, ma már Csehszlovákia, Románia, Jugoszlávia és a semleges Ausztria ellen uszítaná az ellenforradalom a békehez szokott, békére vágyó magyar szászereket. Ha a forradalmi munkás-paraszt kormány novemberben, éppen a varsói szerződés értelmében, nem fordult volna a Szovjetunióhoz segítségért a nyugatról beözönlő és itt feltámadó fasiszta fegyveres csöcselék ellen, akkor ma nemcsak a független Magyarország volna álom, hanem a nemzeti lét is!

A varsói szerződés igazi jelentősége éppen novemberben mutatkozott meg először. Bebizonyosodott, hogy ez a szerződés a legjobban megfelel Magyarország nemzeti érdekeinek — s egyben az általános európai biztonság érdekeinek is. A szerződés tagállamaitól kapott segítség túlnötte a szerződés kereteit — anyagi vonatkozásban.

Az ellenforradalmi „semlegesség” jó volt, s jó lett volna arra a hazai és külföldi fasisztáknak, hogy felfokozhassák országukban az Egyesült Államok, Nyugat-Németország és a többi imperialista állam szocialista-ellenes tevékenységét. Amikor a „semlegesség”, mint ellenforradalmi elképzelés megszületett, már akkor is özlönlöttek a nyugati fegyverek és fegyveresek — a „semleges” Ausztria felől.

A Szovjetunióknak a szerződés értelmében nyújtott segítsége ilyen történelmi következményektől óvta meg a magyar népet, Európát, s talán nem túlzás: az egész világot. Nekünk, magyaroknak eszentül hazánk második felszabadítását jelenti a novemberi szovjet segítség, mert ha nem sikerült is az ellenforradalomnak restaurálnia a fasiszta diktatúrát, igen felkészült erre, és egy ideig minden lehetősége megvolt hozzá.

A varsói szerződés aláírásának második évfordulóján minden hazáért aggódó, becsületos magyart örömmel tölti el, hogy a kormány és az országgyűlés semmi közönséget nem vállalt Nagy Imréték kalandor „deklarációjával” és határozatlan ragaszkodással a varsói szerződéshez, és semmiképpen nem válik ki a védelmi közösségből. Hiába sóhajtoznak újabb alkalmak után az ellenforradalom vitézei, — a szocializmust építő országok védelmi közössége minden kísérlettel szemben eredményes lesz.

A szovjet kormány hasznosnak tartja, ha a nagyhatalmak kormányainak vezetői találkoznak egymással

Hruscsov beszélgetése Turner Catledge-zsel, a New York Times főszerkesztőjével

Moszkva (MTI). N. Sz. Hruscsov május 10-én fogadta Turner Catledge-t, a New York Times főszerkesztőjét, és beszélgetést folytatott vele. Hétfőn közölték a beszélgetésről szóló feljegyzéseket. A TASZSZ alapján ismertettük a beszélgetést:

Catledge megkérdezte: Támogatja-e Ön azt a gondolatot, hogy hamarosan hívják össze a nagyhatalmak képviselőinek legmagasabb szintű értekezletét, és ha igen, az Ön véleménye szerint milyen kérdéseket lehetne megvitatni egy ilyen értekezleten?

Hruscsov így válaszolt: Mi nemegyszer kijelentettük, hogy hasznosnak tartjuk, ha a nagyhatalmak kormányainak vezetői találkoznak egymással. A szovjet kormány most is ezen az állásponton van. Egy ilyen találkozó azonban csak akkor lesz hasznos, ha jól előkészítik azokat a fő kérdéseket, amelyekről eszmecserét szándékoznak folytatni. Msképp a találkozó nem hozza meg a kellő eredményt és az értekezlet csak kiábrándulást kelt a találkozó résztvevőiben és az általuk képviselt országok népeiben egyaránt.

Hruscsov kijelentette, hogy az államok közötti és első-sorban a nagyhatalmak közötti kapcsolatokban fennálló feszültség megszüntetése azoknak a legfőbb kérdéseknek egyike, amelyeket meg lehetne vizsgálni a nagyhatalmak kormányfőinek értekezletén. A másik ilyen kér-

dés az európai biztonság biztosításának kérdése. Ennek a kérdésnek a rendezése a katonai tömbök megszüntetésére és a normális európai helyzet megteremtésére kell hogy vezessen.

Hruscsov a továbbiakban kifejtette, hogy a Szovjetunió és az Egyesült Államok ipari és katonai szempontból a legerősebb hatalmak, amelyek még ráadásul atom- és hidrogénfegyverrel, és emellett hatalmas hagyományos fegyverzettel rendelkeznek.

— Nekünk az a véleményünk — mondotta Hruscsov —, hogyha a Szovjetunió meg tud egyezni az Egyesült Államokkal, akkor nem lesz nehéz megegyezni Angliával, Franciaországgal, és más országokkal is. Emellett nekünk természetesen szemünk előtt lebeg az, hogy az Egyesült Államokkal való megegyezésünknek nem szabad Anglia, Németország, Franciaország vagy más államok kárára válnia.

Hruscsov hangsúlyozta, hogy a feszültség végeredményben főként a két nagyhatalom, a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok kapcsolataiban mutatkozik.

— Ideológiai eltérések mindig lesznek közöttünk — mondotta Hruscsov —, ennek azonban nem szabad akadályoznia bennünket abban, hogy jószomszédokként éljünk. Mi pedig valóban szomszédok vagyunk északon, ahol a Csukes félsziget Alaszkával találkozik.

Hruscsov hangoztatta, hogy az ideológiai kérdésekben mutatkozó eltéréseknek nem szabad akadályozniök a Szovjetunió és az Egyesült Államok normális diplomáciai, kulturális, gazdasági és egyéb kapcsolatainak fejlődését. Ez az egyik út. A másik út — folytatni a fegyverkezletek felhalmozását, de ebben az esetben — mint Hruscsov mondotta — valamilyen végzetes hiba, vagy véletlen következtében ki-robbanhat egy háború, amely mérhetetlen szerencsétlenségbe döntné nemcsak országaink, hanem az egész világ népeit is.

Hruscsov kiemelte, hogy a nagyhatalmak kormányfőinek értekezlete csak abban az esetben lehetséges, ha nem támasztanak előzetesen semmiféle feltételt. Emlékeztetett arra, hogy Dulles amerikai külügyminiszter gyakran támaszt olyan feltételeket, mint a kelet-európai országok valamiféle „felszabadítása” egy úgynevezett „rabság” alól és Németország feltétel nélküli egyesítése.

— Ha ilyen feltételeket támasztanak — jelentette ki Hruscsov —, akkor még 200 év is eltelhet, amíg újból találkoznak, mert ezekben a kérdésekben mi hajthatatlanok vagyunk.

Hruscsov hangsúlyozta, hogy a német kérdést csakis maga a német nép oldhatja meg és neki is kell megoldania. Ezt a kérdést csak ak-

(Folytatás a 2. oldalon)

Ma:

Előrevaló lakásépítési kezdeményezés a Szalámigyárban

A szovjet orvostudomány érdekes újdonságáról

Botrány egy magyar disszidens-táborban

Muzsikáló májusi éj

A VASÁRNAP SPORTJÁRÓL

ITT UJABB LAKÁS ÉPÜL

A téglára habarcs, a habarcsra téglák: így épül a ház. Hogy a kőművesnek mindig elegendő téglája legyen, bizony iparkodni kell a segédmunkásoknak is. De ők, akár a szakmunkások, nem sajnálják a fáradságot, csak hogy minél több lakás készüljön Szegeden.